

1. rész

Konstruktor-függvények, prototype, class

Saját objektumok létrehozása

Saját objektum létrehozása "konstruktor"-szerű függvény segítségével:

```
function MyObject(name, size) {
   this.name = name;
   this.size = size;
}
```

- A MyObject függvény előállít egy JS objektumot, melyre a függvényben a this kulcsszóval hivatkozunk
- A new operátor segítségével létrehozhatjuk a MyObject típusú objektumot:

```
const myobj = new MyObject("nadragszij", 5);
console.log(`A ${myobj.name} merete ${myobj.size}m.`);
```

A new operátor implicit módon létrehozza a this objektumot a függvény hívásának kezdetén, majd visszatéríti ezt a végén:

```
function MyObject(name, size) {
   // this = {}; <--- new esetén implicit
   this.name = name;
   this.size = size;
   // return this; <--- new esetén implicit
}</pre>
```

Saját objektum + függvény = metódus

- A konstruktoron belül bármilyen mezőt rendelünk hozzá a this-hez, az elérhető lesz az objektum mezőjeként
- Megadhatunk függvényeket is, amelyek ugyancsak elérik a this kulcsszót (vigyázat: ne használjunk arrow function-eket, mivel azok fölülírják a this-t):

```
function MyObject(name, size) {
   this.name = name;
   this.size = size;
   this.report = function() {
        console.log(`A ${this.name} merete ${this.size}m.`);
   }
}
const myobj = new MyObject("nadragszij", 5);
myobj.report();
```

Prototype

- Ha módosítanánk egy (konstruktor) függvény *kitermelt* objektumain, módosítanunk kell a függvény **prototípus**át (prototype)
- A **prototípus** elképzelhető úgy, mint egy "tervrajz" objektum, amely szerint a konstruktor-függvény a new operátorral elkészíti az új objektumokat

```
MyObject.prototype.unit = "m";
// ...
const myobj = new MyObject("nadragszij", 5);
console.log(`A ${myobj.name} merete ${myobj.size}${myobj.unit}.`);
```

Függvény-típusú mezőt is adhatunk hasonlóan hozzá:

```
MyObject.prototype.report = function() {
    console.log(`a(z) ${this.name} merete ${this.size}`);
};
```

Alapértelmezett tartalma a constructor, amelyben önmagát beállítja, hogy később típus-verifikációt lehessen végezni:

```
MyObject.prototype.constructor === MyObject; // true
```

Az elkészült objektum eredeti prototípusát elérjük a __proto__ kulcs segítségével:

```
const myobj = new MyObject("nadragszij", 5);
MyObject.prototype === myobj. proto ; // true
```


- A prototype és konstruktor-függvényekkel létrehozott objektumok esetén alkalmazhatóak az objektum-orientált megnevezések, pl. adattagok s metódusok, mivel ezek hozzá vannak kötve (bind) az objektumhoz a this segítségével.
- De mivel a létrehozott objektumhoz hozzárendelhetünk új kulcsokat (attribútumokat) és függvényeket (metódusokat), csak *mímeljük* a klasszikus objektum-orientáltságot.
- Ennek ellenére az ECMAScript 2017-től további szintaktikai megfeleltetéseket vezet be OO nyelvekhez a class kulcsszó által, amely a háttérben az említett szintaktikai elemeket használja. A következőek egyenlőek:

class User {

```
function User(name) {
    this.name = name;
    this.sayHi = function() {
    console.log(`Hi, my name is ${this.name}`);
    }
    const user = new User("John");
    user.sayHi();
    const user = new User("John");
    user.sayHi();
    const user = new User("John");
    user.sayHi();
```


- Noha a class majdnem teljesen egyenértékű a prototype és konstruktor-függvény párosával, kisebb különbségeket észlelhetünk.
- Egy class-szel deklarált osztály nem hívható meg a new kulcsszó nélkül.

```
class User {
function User(name) {
    this.name = name;
    this.sayHi = function() {
        console.log(`Hi, my name is ${this.name}`);
    };
}
User(); // undefined

class User {
    constructor(name) {
        this.name = name;
    }
    sayHi() {
        console.log(`Hi, my name is ${this.name}`);
    }
}
User(); // HIBA: Class constructor User cannot
    // be invoked without 'new'
```

class-ben megadott metódusok (mint a sayHi) nem "enumerable"-ek, így for-ral való iterálás esetén nem jönnek elő, ellentétben a prototype-pal.

```
Object.keys(new User()); // [ 'name', 'sayHi' ] Object.keys(new User()); // [ 'name' ]
```

Method binding

OO rendszerekkel ellentétben az osztályokban használt metódusok nincsenek véglegesen hozzákötve a létrehozott példányokhoz (a használt this változhat), ezért ha egy metódusra való hivatkozást átadunk más függvénynek, elveszítjük a kötést (binding).

A függvényeken definiált **bind** metódussal hozzáköthetünk a metódust egy objektumhoz, így az mindig a **this** kulcsszó szerepét játssza.

Method binding

Újrahasznosíthatóság kedvéért a metódusok a jelen példányhoz köthetőek a konstruktorban:

```
class User {
  constructor(name) {
    this.name = name;
    this.sayHi = this.sayHi.bind(this);
  }
  ...
}
setTimeout(user.sayHi, 1000); // bound in constructor, OK
```

Hogy elkerüljük a metódusok felsorolását ilyen esetekben, alkalmazhatjuk az auto-bind külső npm csomagot:

```
import autoBind from 'auto-bind';

class User {
   constructor(name) {
     this.name = name;
     autoBind(this); // bind all methods automatically
   }
   ...
}
setTimeout(user.sayHi, 1000); // auto-bound in constructor, OK
```


2. rész

Promise-ok és az async/await szintaxis

Promise-ok

- klasszikus JavaScript események (keyup, mousedown, stb.) hátrányai:
 - lőjöhetnek többször ugyanazon kontextusban
 - nincs beépített mechanizmus hibakezelésre-a lekezelő függvény a paraméterek szerint észlelhet hibákat
 - hozzárendelt függvények nem hívódnak meg, ha az esemény már korábban bekövetkezett
- a promise-ok hasonlóak az eseményekhez, de:
 - egyszer váltódnak ki
 - különbséget teszünk a sikeres és sikertelen végkimenetelű események közt (s egy esemény nem válthat állapotot)
 - ha egy promise kiváltódik, de callback függvényt később rendelünk hozzá, akkor az egyből meghívódik (i.e. a promise megvárja a lekezelő callback függvény létrejöttét)
- promise-ok állapota:
 - pending (várakozásban) még nem derült ki a sikeresség (nem váltódott ki az esemény)
 - **settled** (eldőlt) kiderült a sikeresség, ezen belül:
 - **fulfilled** (beteliesedett) sikeres
 - rejected (visszautasított) sikertelen/hiba lépett fel

Promise-ok

- A Promise-okat az ECMAScript 2015-ös verziójában vezették be, így modern böngészők is támogatják
- A Promise-okat a **Promise** konstruktorfüggénnyel készítjük-ez egy függvényt vár el, melynek 2 callback függvény paramétere van:

```
const promise = new Promise((resolve, reject) => {
  // fő akció végrehajtása
  if (/* sikeres végkimenetel */) {
    resolve('Siker');
  } else {
    reject(Error('Sikertelen'));
  }
});
```

- A megadott fő akció végre lesz hajtva egyszer, még ha nem is rendelünk callback(ek)et hozzá
- Ha a promise lejárta után rendeljük hozzá a callbacket, a megfelelő lekezelő függvény egyből lefut

A Promise-hez hozzárendelhetünk lekezelési callback függvényeket a then metódussal:

- Mindkét paraméter opcionális, lekezelhető csak a sikeres vagy csak a sikertelen végkimenet
- ► Ha csak a hibát szeretnénk lekezelni, használhatjuk a catch metódust: promise.catch((error) => { ... });
- Ez egyenértékű a then-nel az első paraméter kihagyásával: promise.then(undefined, (error) => { ... });

Mind a then, mind a catch metódusok ugyancsak Promise típusú objektumokat térítenek vissza:

```
const firstPromise = new Promise((resolve, reject) => { ... });
console.log(firstPromise.constructor); // function Promise() ...
const secondPromise = firstPromise.then((result) => { ... });
console.log(secondPromise.constructor); // function Promise() ...
```

Így több lekezelő függvényt egymás után köthetünk-minden láncszem az őt megelőző láncszemfüggvény visszatérítési értékét kapja meg paraméterként:

```
const promise = new Promise((resolve, reject) => {
  resolve(1);
});

promise.then((va1) => {
  console.log(va1); // 1
  return val + 2;
}).then((val) => {
  console.log(val); // 3
})
```



```
const promise1 = Promise.resolve(3);
const promise2 = 42;
const promise3 = new Promise((resolve, reject) => {
    setTimeout(() => resolve('done'), 100);
});

Promise.all([promise1, promise2, promise3]).then((values) => {
    console.log(values); // expected in 100ms: Array [3, 42, "done"]
});
```

- ▶ Tekinthetünk úgy a Promise-okra, mint leválasztott szálak (noha ez természetesen lehetetlen a JS természete miatt). Ebben az esetben egy szálat "bevárunk" a then lekezelésével de többet is be tudunk várni (join) a Promise.all metódus segítségével.
- A Promise.all fogad egy tömb Promise-t, s visszatérít egy másik Promise-t, amely akkor záródik, amikor a megadott tömb összes eleme is befejeződött. A válasza ugyancsak egy tömb az összes megadott Promise eredményével, egyező sorrendben.
- Hasznos az aszinkron taskok párhuzamosítására, ha ezek nem függenek egymástól.
- Hasonló aggregáló metódusok: Promise.race, Promise.any

Promise példa: mysql query-hívás

Példa: Adatbázist elérő függvények Promise alapú használata:

```
// Promise-okba enkapszulálja a MySQL felé intézett hívásokat
const queryAsync = (query, options = []) => new Promise((resolve, reject) => {
    pool.query(query, options, (error, results) => {
        if (error) {
            reject(new Error(`Error while running '${query}: ${error}'`));
        }
        resolve(results);
    });
});
```

- Egy meglévő callback-alapú függvényt automatikusan Promise használatára bírhatunk a beépített util csomag promisify metódusával.
- Ez feltételezi, hogy a megadott függvény utolsó paramétere a callback, amelyet egy új Promise feloldásával szimulál, hasonlóan a korábbi példához.

```
import util from 'util';
const queryAsync = util.promisify(pool.query);
```

Promise példa: mysql query-hívás

Használat klasszikus Promise-szintaxissal:

```
app.get('/blogPosts', (request, response) => {
  queryAsync('SELECT * FROM blogPosts')
    .then((blogPosts) => { response.render('blogPosts', { blogPosts }); })
    .catch((error) => { response.render('error', { error }); });
});
app.post('/deleteBlogPost', (request, response) => {
  const blogPostId = Number(request.query.blogPostId);
  // láncolás - a like és comment törlése párhuzamosítható
  Promise.all([
    auervAsvnc('DELETE FROM comments where blogPostId = ?', [blogPostId]).
    quervAsvnc('DELETE FROM likes where blogPostId = ?'. [blogPostId1)
    .then(() => queryAsync('DELETE FROM blogPosts where blogPostId = ?', [blogPostId]))
    .then(() => { console.log('All 3 queries done'); });
    .catch((error) => { console.error(`Error occurred: ${error.message}`); }); // közös hibakezelés
});
```


- Promise-okkal történő munkának alternatív szintaxisa
- Csak ECMAScript 2017-től arrafele használható, így a böngészők nem ismerik.
- Egy async módosítóval ellátott függvény a háttérben Promise-ként működik, amelyből a visszatérés (return) jelképezi a Promise helyes befejezését. Pl. a következő 2 egyenértékű:

```
// promise
const add = (a, b) => new Promise((resolve) => { resolve(a + b); });
// async
const add = async (a, b) => a + b;
```

Egy async függvényen belül más Promise-ok eredményét várhatjuk be s láncolhatjuk a jelen híváshoz az await kulcsszóval.

```
const getAllBlogPosts = async () => {
    // bevárjuk a promise-t, s végértékét változóhoz rendeljük
    const blogPosts = await queryAsync('SELECT * FROM blogPosts');
    response.render('blogPosts', { blogPosts });
};
```

Az await nem megengedett async függvényeken kívül, így top-level kódban sem.

// promise

Az esetleges hibákat, melyeket egy Promise kiválthat (és catch metódussal kezelnénk le) itt try/catch blokkokkal kezelhetünk le:

```
const deleteBlogPost = (blogPostId) => Promise.all([
  queryAsync('DELETE FROM comments where blogPostId = ?', [blogPostId]),
  queryAsync('DELETE FROM likes where blogPostId = ?', [blogPostId])
1)
  .then(() => queryAsync('DELETE FROM blogPosts where blogPostId = ?', [blogPostId]))
  .then(() => { console.log('All 3 queries done'); });
  .catch((error) => { console.error(`Error occurred: ${error.message}`); });
// asvnc/await
const deleteBlogPost = async (blogPostId) => {
  trv {
    await Promise.all([
      queryAsync('DELETE FROM comments where blogPostId = ?', [blogPostId]),
      queryAsync('DELETE FROM likes where blogPostId = ?', [blogPostId])
    1);
    await queryAsync('DELETE FROM blogPosts where blogPostId = ?', [blogPostId]))
    console.log('All 3 queries done');
  } catch (error) {
    console.error(`Error occurred: ${error.message}`);
};
```


3. rész

Full-stack példa (újra)

Full-stack példa kiegészítve

- Az alábbi elemek vannak kiegészítve a korábban bemutatott verzióhoz képest:
 - Promise-ok használata az adatbázis eléréshez
 - adatbázis-kapcsolat class-be burkolása
 - async-await használata a routerektől az adatelérési metódusok felé

Full-stack példa kiegészítve

db/connection.js - a pool.query promise-szá alakítása + osztályba burkolás

```
import mysql from 'mysql2';
import autoBind from 'auto-bind';
export class DbConnection {
  constructor() {
   this.pool = mvsql.createPool({ ... });
   autoBind(this):
 executeOuery(query, options = []) {
    return new Promise((resolve, reject) => {
      this.pool.query(query, options, (error, results) => {
       if (error) {
          reject(new Error(`Error while running '${query}: ${error}'`));
        resolve(results);
     });
   });
export default new DbConnection(); // default instance
```

Full-stack példa kiegészítve

db/requests.js - Promise-ok visszatérítése

```
// Adatbázis műveleteket végző modul
import dbConnection from './connection.js';
// service metódus - lekéri az összes sort
// Promise-t térit vissza
export const findAllRequests = () => {
  const query = 'SELECT * FROM requests';
  return dbConnection.executeOuery(query);
};
routes/requests.js - async/await router metódus
import * as db from '../db/requests.js';
router.get(['/', '/index'], async (req, res) => {
 try {
    const requests = await db.findAllRequests();
    res.render('requests', { requests });
  } catch (err) {
    res.status(500).render('error', { message: `Selection unsuccessful: ${err.message}` });
});
```